

Bogár László:Titok a világban

2014 július 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A titok az emberi világ egyik legkülönösebb jelensége. Van valami, ami nincs. Pontosabban csak annak van, aki beavatott. Aki nem, az többnyire azt sem tudja, hogy mit nem tud.

Az ?si szakrális kultúrákban a titok a legmélyebb igazságokat övezte, természet adta, teremtés adta volt, az emberi

lét legf?bb célja pedig értelemszer?en az volt, hogy megfejtse a teremtés e titkait. Magán a kis emberi közösségeken belül, amelyekben sok ezer éveken át élt az emberiség, a hétköznapi világban a titok nem volt értelmezhet?, mert az élet mindenféle értelemben közvetlen volt. Bárkinek a kizárása a titok által egyúttal az életb?l való kizárást, a biztos pusztulást is jelentette volna.

A nagybirodalmak létrejöttével a helyzet fokozatosan változott. A roppant kiterjedés? terekben él? közösségek irányítása hatalmas dimenziójú komplex tudásokat igényelt. Mindez a beavatottság olyan új hierarchiáját hozta létre és a magasabb beavatottság egyúttal olyan tudásokat is jelentett, ami már nem volt közvetlenül megoszthető az alacsonyabb szinten él?kkel, kialakult a titkok szakrális hierarchiája. Ám a magasabb beavatottság, a nagy titkok tudásának ténye ismert volt a közösség számára, és egyúttal sokkal nagyobb erkölcsi felel?sséggel is járt hordozói számára. A titkok tudása csak az alkotó-épít? energiák mozgásba hozását szolgálhatta, és mindazok gyámolítását, segítését, akik nem értek fel erre a szellemi szintre. Az alacsony szinten állók részér?l pedig tiszteletteljes alázat kellett, hogy övezze a hierarchiában magasabb szinten állókat és titkokra épül? tudásaikat.

A modernitás világa gyökeresen megváltoztatta ezt a természet adta állapotot, az ember természetes létállapotát. Az elkülönülés, a közösséggel szembeforduló „magán” ontológiai talapzatán a titok is egészen más értelmet nyert. Fegyverré vált, olyan fegyverként használható „zárrá”, amely lehet?vé teszi, hogy a magán elsajátítás, a profit növelése érdekében tudatosan zárjunk ki másokat a közösség egészének stratégiai jelent?ség? tudásaiból. Az államtitok, a katonai titok, az üzleti titok létrejötte már jól kirajzolta, hogy milyen érdekek mentén hasították szét a szakrális létszervez?dési rendszert, és benne a titok szellemi szerkezetét.

Most, amikor újabb és újabb kémbotrányokról, lehallgatásokról hallunk, e rendszer történelmi szétesésének végjátékát láthatjuk. A nyugatias modernitás létszervez?dési modelljének planetárissá tágulása, ami magát félrevezet? módon egyszer?en „globalizációnak” nevezi, demokráciának álcázza magát, miközben a világtörténelem els? globális diktatúrája. A mostani kémbotrányok, lehallgatások, adatszivárogtatások drámái látszólag országok, nemzetállamok konfliktusai. Pedig e felszíni rétegek alatt, ahol most éppen Németország került egyre vészjóslóbb konfliktusba az Amerikai Egyesült Államokkal, sokkal mélyebb, tektonikus összeütközések zajlanak. Egyre világosabb, hogy Európa egy olyan évszázados ív?, egyel?re rejtett, de egyre nyíltabbá váló globális „háború” színtere, amelynek lényegét a mai uralkodó beszéd-tér képtelen megfogalmazni. Ez a háború ugyanis nem egyszer?en az USA és az EU (illetve annak leger?sebb nemzetállama, Németország) összeütközése, hanem két létszervez?dési módé. Európa ugyan már nagyon legyengülve és ellentmondásosan, zavarosan, de

még mindig ?rzi a tradicionalitás olyan szakrális elemeit és szervez?déseit, amelyek módfelett kellemetlenek a globális hatalmi rendszer számára.

A háború nemcsak az Atlanti-óceán két „partját” állítja szembe egymással, hanem Amerikában és Európában is bels? frontvonalakat képez. A génkezelt él? szervezetek világkereskedelmét?l, az értéktelen, pusztító „tömegkultúra” globálisan „szabad” terjesztését?l, a pénzügyi mozgások és szolgáltatások teljes planetáris „felszabadításáig”, vagy éppen Oroszország, az iszlám és a Közel-Kelet megítéléséig nemcsak egyszer?en szélesed? szakadék tátong Európa és Amerika – vagy Vass Csaba szóleleményével élve: Amerópa és Euramerika – között, hanem valódi világháború zajlik, még hogy ha a hagyományostól igencsak eltér? „fegyverekkel” is.

A mostani kémbotrány ennek a világháborúnak egy igen érzékeny felülete. A titok és a mögötte meghúzódó ontológiai célok egy olyan világrend felépítésének szándékára utalnak, ami Európát – szétroncsolva hagyományos szakrális talapzatának maradékát is – történelmi önazonosságától visszafordíthatatlanul és véglegesen megfosztaná. A globális „birodalom”, amit látszólag egy USA nev? nemzetállam képvisel, végs? leszámolásra készül. Azért látszólag az USA a f?szerepl?, mert az USA nev? nemzetállam is csupán megtartó talapzata a „birodalmi Amerikának”, amely talapzatot az „impérium” ugyanolyan gátlástalan kegyetlenséggel nyomja el és fosztja ki, mint Európát vagy a világ bármely lokalitását. A mostani kémbotrány egyúttal azt is jelzi, hogy most már a „formára” se nagyon ad, és nem igazán válogat az eszközökben. Európa látszólag „szövetséges és jó barát”, ám a birodalmi szuperstruktúra számára ugyanolyan likvidálandó ellenfél, mint bárki más a globális térben. Európa azért tehetetlen ebben az élet-halál harcban, mert elitjeinek meghatározó többsége a „birodalom” kreatúrája. Kizárólag a birodalom „nyelvét” beszéli, és érdekeivel, értékeivel és érzelmeivel egyaránt a birodalom kollaboránsa.

A jöv? így egyel?re nem túlságosan biztató, az egyetlen, amivel vigasztalhatjuk magunkat, hogy innen szép gy?zni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló